14

POETICVM VRBINATIS PRINCIPATVS ELOGIVM

PVBLICE DECANTATVM

Dum in Collegio Romano ſolemnes totius Philoſophiæ Theſes defenderet

FRANCISCVS FABRIVS LAMOLENSIS Collegij S. Hieron. Matth. Alum.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

ROMÆ,

Ex Typographia Iacobi Maſcardi. MDCXIX.

SVPERIORVM PERMISSV.

SERENISSIMO FEDERICO VBALDO FELTRIO DE RVVERE VRBINATI PRINCIPI

FRANCISCVS FABRIVS LAMOLENSIS
Collegij S.Hieron. Matthaiorum Alum. F.

IN arenam eruditi certaminis è triennalis vmbra ſilentij nunc primum mea Philoſophia deſcendens, tui ſe clypeo ſtemmatis ſapienter inſtruxit, Sereniſsime Princeps; vt de Robore generoſo, ingenioſum robur acciperet. Quare perantiquam iſtam in ſuo ſcuto Quercum

exprimere meditata, Poëticos ab antiquitate colores voluit mutuari. Et quando nullum operi tanto par in terris erat artificium; Cœlum ſibi conſulendum exiſtimauit: cum præſertim Cœleſtè munus (te loquor Ser.^me Princeps) nonniſi Cœlitus fuerit præmonſtrandum. Ergo tui claritatem generis in tui lumine ſtemmatis agnoſce: quod ſi fabuloſò elaboratum opere vel indignaris, vel demiraris; illud pro tuà ſapientia velim intelligas, immenſam Cœli lucem nonniſi ſub nubium integumento, aut in repercuſsi ſplendoris imagine poſſe mortalium oculis vſurpari. Vale.

POETICVM VRBINATIS PRINCIPATVS ELOGIVM

INSANIENTI fræna licentiæ
Laxarit olim,temporis integra,
Futilis illecebræ magiſtra,
Rudis ingenij fabula nutrix:
Mentium canora Siren,
Aurium nocens voluptas,
Architecta leporum,
Voluptuoſæ mater inertiæ,
Fidelis vmbrarum comes,
Noctium cultrix, inimica luci,
Latèq. verſipellibus
Ornata iocis, armata dolis:
Quæ per arua, quæ per vrbes,
Quæ per immenſos ſinuoſa tractus,
Aonij iugalis
Pennis acta volucribus,
Intulit lato ſua regna mundo.

Hàc luſiſſe tenus poteſt
Aſſimulatrix inuida veri.
Iam penetrales pandere ſenſus,
Diſcat, vetuſtos & colores
In noua ducat ſimulacra Ducis, (net.
Cuius Metaurũ ſceptra nũc Iuuenis ma-
Quod explicato cernitur æthere
Mendacium Deorum
Siderei frequentans
Concilium ſolia alta regni;
Thaumantis egit progenies; Iouis
Parere docta nutibus.
Illius imperio coacti
Iam tectis bipatentibus
Conſedere; criminoſis
Quoſcumque deuocauit aris
Læua ſuperſtitio Parentum.
Agnoſco fulminantem
Sede ex aſtrigera Iouem,
Alite conſpicuum miniſtro.
Nec te nobilis abnegat,
Matrona Iuno, vultus!
Illinc ſatorem luminis,
Et

Et citharæ magiſtrum,
Facunda carminis comes,
Flauaque cæſaries retexit.
Et ipſa fratris luciferi iubar
Prætendit ore Cynthia:
Vt dixeris gemellos.
Hinc artium repertor
Virgam Mercurius manu
Serpentibus reuinctam,
Inſigne præportat ſuum.
Nec ſe requiri pertulit ingeni
Minerua præſes, mentis & artifex.
Adeſt & infernæ Stygis
Princeps immiſerabilis.
Limpharumque potentem,
Nympharumque parentem
Cerne tridentigerum Tyrannum.
At tu nubipotens arbitra temporum,
Tempeſtatum dædala vindex,
Mortalium tranquillitas,
Ventorumque furentium ſequeſtra,
Terris æthera fœderans;
Cæruli pictrix operoſa mundi,

Diſcolore cincta limbo,
Luce tacta concolore,
Æmula Solis, nuncia lucis
Iris, dic age; quæ noua
Pellax Tyrannus ætheris
Volutat orſa? cæteros
Quæ cura vaſtum diſſitos per orbem
Aſtrigeri ad penetrale regni
Conſilij dubios adegit?
Num Terrigenùm ſæua Gigantum
Turba ſuperbum meditata nefas
Æternos inhiat vertere cardines,
Molemque excutere arduam?
An rurſus Phaëthontiæ
Terra facis furores
Lacrymoſa deprecatur?
Num fractis iterum nubibus æther
Eluuiem glomerabit atram;
Vt ſcelerum tumultus
Ruina preſſet imbrium?
Age, quæ reſides cauſa laceſſit?
Fallor, an his dum vocibus actam
Nubibus Irim demoror; alta

Rumpit voce ſilentia,
Prodens pectoris intima,
Arbiter ætherei ſenatus?
Loquentis ad nutum Iouis
Ceſſat aura, ceſſat vnda
Verrere Cœlum, vertere pontum:
Nec ſternit aura ſyluas,
Nec tollit vnda limphas:
Arcanis inhiant omnia vocibus,
Quæ ſic ora reſoluunt.
Donata Cœlo, terrigenùm potens,
Audita mari, metuenda Stygi,
Manus omnipotens, Proceres mundi,
Rerumque præſides vagi;
Adeſte meæ dociles mentis,
Arbitrij comites adeſte.
Arbor comanti vertice nobilis,
Olim fructifero nobilior ſinu,
Dum primæua caducis
Vixit glandibus ætas:
Plantis vna mihi gratior omnibus,
Meoque ſacra nomini
Æquauit tumidum ſideribus caput.

Illius

Illius virides comas
Trunco abducere patrio
Relligioſa manus pepercit.
Illi brachia ruſticum
Abnuit ſemper violare ferrum.
Nec ſuccisa profani
Ligna foci timuere flammas.
Deuota mihi ſcilicet arbor
Ardere meo debuit igni.
Sic intacta bipennibus
Querceta Dodonæ ſacrarunt
Cæſariem mihi pullulantem.
Quercus namque meis vſque ſuperbior
Auſpicijs, veneranda terris,
Humanis nituit ſemper honoribus,
Quæ noſtris viguit ſemper amoribus.
At præſcius futuri
Quas animus volutat
Temporum ſortes procul imminentum?
Iubes ne lucis prodere in oras,
Impatiens voluntas,
Quæ grauidum venientis æui
Arcana pectus parturit?

Feli-

Feliciores ilicet, ilicet
Anni micabunt: aurea
Nobiliore ſulco
Regerminabit ætas:
Qua ſacra nunc quercus mihi
Nominis alterius feraci
Pullulet amica gloriæ.
Hæreditatis fructiferæ decus
Mortalium occupabit illa proles,
Quæ fæcundior inclyto
Spernet ima, ſumma tanget, vincet aſtra
Venient celeri pede felices, (vertice.
Reſupinatis menſibus, anni;
Fauſta quibus valeat propago
Vetus Auſonię renouare iubar.
Veniet mundi debita votis,
Veniet superùm dìdita iuſſis,
Veniet patrijs addita regnis;
Nata Coronis, læta trophæis,
Clara triumphis Feltria proles:
Nominis alti, nobilis hæres,
Dignior hęres roboris almi;
Quę Solis iter lumine vincat,

Superet fama quę mortis iter:
Nobilis oſtro, nobilis auro,
Nobilis opibus Feltria proles.
Hac de ſtirpe ſecundis
Luſtrabit auſpicijs diem;
Illuſtret vt patrium ſua
Luce Federicus ęthera:
Federicus, ingenij iubar;
Federicus, armorum decus;
Federicus, aſtrorum ęmulus;
Spes ſanguinis, lux patriæ
Flos orbis Federicus.
Huic natalia par eſt
Ante deſtinare donā,
Quam dona lucis hauriat.
Age iam decorum fœcunda cohors,
Artiumque creatrix,
Virtutumque magiſtra;
Dextra munera funde liberali
In charum caput ætheri.
Tu mater ingenī potens,
Magnæ mentem animæ tuis
Irrora ſtudijs, & ſapientia
Pectus

Pectus hoſpitale comple.
Tuus, diſerte Mercuri,
Labor eſto puros ciuicis
Mores imbuere artibus.
Apolline at magiſtro
Primos Aonijs diſtrahet otijs
Annos: hisque dabit ver breue floribus.
Mox vt è iuueni ore fulgurabunt
Primæua belli fulmina;
Mars ipſe Martiales
Doceat luſus, doceat pugnas,
Doceat partas ſanguine palmas:
Leges ineluctabilis
Inſtillare potentiæ,
Regnandique modos, & ſtabilis vias
Monſtrare imperij; meum eſt,
Rex ipſe Regum maximus,
Legumque omnipotens ſator,
Ipſe adhuc teneras manus
Tractare ſceptra Principum docebo:
Impônamque paternam
Egregio capiti coronam.
Quippe Federicus Regijs

Spectandus artibus, Iouem
Teſtabitur magiſtrum.
Docti laboris indicem,
Meique amoris obſidem
Quercum cedo libens; nomine Feltrio
Signandam inde beatius:
Vt de Ruuereis robur honoribus
Immortale repullulet.
Aſſenſit ſupero ſilens
Concilium Parenti,
Venturoque parat munera Principi.
Sed iam ſilente fabula,
Veri loquatur ominis
Inſigne præportans fidem
Hæreditaria arbore.
Quæ glorijs exuberans
Dũ fabuloſum emenſa Cœlũ eſt vertice,
Verum ipſa Cœlum præſtitit.

F I N I S.